

IFK Kamrat-Nytt
från Centralstyrelsen
nr. 1 2018

Vinter-OS är över för den här gången och man längtar redan till nästa, eller hur?

Som väl är behöver ju inte OS-längtans pina vara längre än två år nu förtiden. Till sommarspelen 2020 i Tokyo är det bara sådär 850 dagar kvar. Tur det! Jag brukar hamna i några dagars håglös depp precis efter att OS-sändningarna är avslutade ...vad ska jag göra nu, liksom? Det är hemskt. Men man gaskar snart upp sig och börjar räkna dagarna. 849, 848, 847...

Stora mästerskap och kanske särskilt Olympiska Spelen, har nog inspirerat många ungdomar genom tiderna att börja idrotta. Har man förmånen att födas in i en redan sportande familj, är nog steget inte alltid så långt, men tänk så viktigt det är att skaffa sig en idol, en förebild. Att liksom en blixt från klar himmel plötsligt bara veta: det där ska jag också göra! Jag hoppas att våra framstående idrottare vet om att de kan ha en avgörande betydelse för många unga. Det går väl inte att nämna en utan att nämna alla, som gav Sverige medaljer i detta OS, så därför nämner jag två. Hanna Öbergs guld i skidskytte och Zebastian Modins silver på sprintsidor under paralympics. Det KAN verkligen vara så att dessa båda prestationer är av ännu större värde, än

den redan fantastiska prestationen i sig. Någon ung människa kanske har gjort ett val, genom att bara se målgången på TV. Det var så det blev för mig. Som ung tonåring hade jag ännu inte någon hobby eller fritidssyssla vid sidan av skolan. Mina klasskamrater hade redan många, det var piano, ridning, balett och sånt. Innerligt längtade jag efter något att göra. OS i München 1972, ändrade på det. Jag satt framför TV:n och såg när Ulrika Knape guldhoppade från tian och jag såg Gunnar Larsson vinna 400 medley med två tusendelar av en sekund. Under nästa tusendel bestämde jag mig. Jag ska bli simmare och jag ska bli svensk mästare.

Guld-Gunnar 1972

13 år gammal promenerade jag till Eriksdalsbadet strax innan stängning varje kväll i två veckor och simmade på tvären i barnbassängen. En hel längd på 12 meter orkade jag ju inte. Innan jag tordes gå med i en klubb, tänkte jag att det var bäst att träna upp något som jag i alla fall trodde liknade crawl. I min klass fanns två flickor, Ann och Lena, som redan simmade i en klubb. Så en tisdagkväll i september följde jag med dem till GIH-badet i Stockholm och mitt till IFK-badet i Stockholm och mitt fantastiska liv som IFK:are tog en början. Efter två år "upptäcktes" jag av en ny klasskompis i gymnasiet som lockade över mig till Stockholms-Polisens IF med något fler träningstillfällen och strax

därpå stod jag på SM-prispallen flera gånger. Fem år efter att jag sett min stora idol, min Guld-Gunnar vinna, fick jag vara med om att sätta ett svenskt rekord också. Mitt beslut 1972 förverkligades. Jag blev simmare och jag blev svensk mästare och såklart gick jag tillbaka till IFK för att jobba vidare som tränare efter att de där härliga tävlingsåren på Sverigenivå var över.

Egentligen tror jag att potentiella idoler och förebilder finns precis överallt i vår närhet och i alla nivåer. Du själv kan vara en, helt utan att veta om det. Det du gör kan inspirera en annan människa på ett avgörande sätt, någon kanske gör ett livsviktigt eget val tack vare dig. Det kan vi gott grunna på i väntan på nästa OS.

Maria Himmelstrand, redaktör.
maria.himmelstrand@ifks.org

KAMRAT-NYTTS KUNSKAPSSKOLA

blå-svart-röd-gul-grön

... i vilken ordning kommer de nu igen OS-ringarna? Kan alla säga det, bara sådär? Inte redaktören i alla fall. Jag fick tänka till ordentligt, och svarade ändå fel. Pinsamt.

Färgerna återfinns i alla de olympiska ländernas flaggor och de symboliserar ju de fem världsdelarna: Europa, Asien, Oceanien, Afrika och Amerika (syd- och nord). Ringarna presenterades som OS-symbol för första gången 1914.

Det var den franske baronen och filosofen Pierre de Coubertin som grundade de olympiska spelen 1894. Han var övertygad om att man kan göra världen bättre med hjälp av idrott. De första olympiska spelen arrangerades i Aten 1896. Inspirationen till spelen var hämtade från idrottstävlingar som hölls till guden Zeus ära i Grekland under antiken.

Det olympiska valspråket är:

I OS är det inte viktigast att vinna utan att delta, det viktigaste i livet är inte att segra utan att kämpa väl.

Säg det citat eller motto som inte går att förvränga eller skoja med ...bara lite ;-) ...

***Det viktigaste är inte att vinna,
utan att komma FÖRST!***

VÄNTA INTE MED ATT...

sända in era årsrapporter och medlemsavgifter!

Dessa skall vara Centralstyrelsen tillhanda senast 30 april. Ta gärna en titt bakåt också, så att avgift för tidigare år är erlagd.

Centralstyrelsens medel används väl, inte minst till stipendieutdelningar varje år. Var en god kamrat och kolla på en gång!

har av Centralstyrelsen utsetts till **2017 års IFK-förening!**

En högtidlig fanfar och ett hejdundrande IFK-leve! Stort grattis!

Så här lyder motiveringen:

Föreningen är ett fantastiskt exempel på att mer än väl uppfylla kriterierna för utnämningen, inte minst detta att "... få IFK:s namn att förknippas med ett positivt och socialt arbete".

Av kommunens 3800 invånare är 450 personer medlemmar och ytterligare ett antal säkerligen indirekt involverade! Med ett så stort antal medlemmar i klubben i förhållande till hela kommunen, kan man utläsa att det sunda idrottsidealet innehar en säker ställning bland invånarna. Med ett brett idrottsligt engagemang bland barn och ungdom, motverkas tidigt en del sämre alternativ som unga människor ofta ställs inför. Detta är en av IFK-rörelsens starkaste ledstjärnor. Förutom de idrottsliga aktiviteterna fotboll och hockey har man engagerat sig i aktiviteter för ensamkommande flyktingbarn, miljöarbete genom PantaMera, pappersinsamling och älvstädning. Auktioner och secondhand-butiken NyGammalt samt att man hjälper till vid kulturarrangemanget Bälgspelet vid Ransäters hembygdsgård är ytterligare exempel på vilken viktig funktion föreningen har i samhället. För oss i Styrelsen är det som IFK Munkfors bidrar med ett glädjande exempel på att driva verksamheten i enlighet med Idrottsföreningen Kamraternas ändamål.

När er förening firar jubileum eller varför inte precis närsomhelst: Beställ i god tid **UTMÄRKELSER** för att uppmuntra duktiga medlemmar i klubben. Det är både högtidligt och roligt att visa uppmärksamhet på detta sätt. Betyder jättemycket för klubbkänslan! Bestämmelserna för utmärkelserna finns på hemsidan: www.ifkcs.org. De förnämsta utmärkelserna; förtjänstmedalj i guld och hedersmedaljen, bekostas av IFK Centralstyrelsen.

✦ LILLA REPORTAGET ✦

Under en kombinerad semester- och träningsresa i varmare breddgrader, helt nyligen, råkade redaktören gå rakt i armarna på en riktig IFK-kändis. Kan ni tänka er?! Ibland har man flyt, som en gammal simmerska brukar säga!! Självaste Jonas Olsson från IFK Göteborg, och här kommer den unika intervjun.

Hejsan Jonas, vad gör du här?? På Kanarieöarna?
-Jag tyckte det var dags att tillsammans med min fru Ulrika, hälsa på svärföräldrarna som bor här under vintermånaderna.

-Aha, semester! Eller har du tränat en massa också?
tänkte jag just fråga, men insåg att det verkade onödigt. Mannen, myten, legenden, framför mig såg stark och vältränad ut, kanske väl unnad en veckas ledighet bara.

-Berätta, hur började din IFK-historia?

-Jo, som liten grabb, jag var väl 6 år, så började jag egentligen i en annan klubb, Tuve IF, och då var det hockey för hela slanten fram till jag var 16 år då det blev mest fotboll. Vid 17 år blev jag upptäckt, kan man säga, av IFK Göteborg till juniorlaget.

-Oj, du måste ha varit en stor talang? Headhuntad!

-Ja, det gick bra. Jag spelade därefter i A-laget i tio år fram till jag var 28, alltså mellan 1988 och 1998. Under den tiden tog vi 6 SM-guld. Sedan spelade vi i UEFA Champion Leag i 20 matcher och som längst kom vi till kvartsfinal.

-Men det är ju fantastiskt, IFK Göteborg i Champions Leag! Vilka lag mötte ni?

-Bland andra var det ju Bayern Munchen, Manchester United, Milan och Barcelona. Det skönaste matchminnet är helt klart när vi 1996 slog Milan på hemmaplan, på Ullevi med 2 - 1.

-Ja, det förstår jag, den bollen måste ha suttit bra! Men du, vilka var dina lagkompisar och vilken position hade du på planen?

-Jag var mittback och för att nämna några så spelade jag tillsammans med Joakim Björklund, Håkan Mild, Stefan Rehn, Stefan Pettersson och Tomas Ravelli. Vi tränade kopiöst mycket, faktiskt 30% mer fotboll än vad man gör idag. På morgnarna styrketräning och på kvällarna boll, upp till tre timmar per dag. Spelade gjorde vi året runt, på vintrarna nere i Europa och på somrarna förstås i Sverige. Vi körde många turneringar mot tyska lag. I ett gruppspel 1994 vann vi förresten i vår grupp över Milan, Barcelona och ett turkiskt lag.

-Imponerande! Men vad hände sedan, efter 1998?

-Då blev jag tränare för juniorlaget och även assisterande tränare till A-laget. Så småningom huvudtränare för A-laget under 5 år och där lyckades jag ta laget till SM-guld 2007. Sedan jobbade jag som tränare i Norge också. Tre år i Sogndal. Trippelligan där och härliga minnen med en matchpublik på 4000 pers.

Sparka bollen i mål, sa jag ju!

- Allt detta måste kännas fantastiskt!

-Ja, det gör det ju, när man själv varit där som spelare och sedan få jobba vidare med nya generationer. Och det är det jag gör idag också.

-Ja, jag tänkte just fråga det, vad gör du nuförtiden?

-Sedan 2016 är jag Akademiensvarig vilket betyder att jag ansvarar för hela ungdomsverksamheten. Jag har möten med A-lagstränare och sportchefer och så vidare. Vi utbildar nya tränare och spelare. Det roliga är också att jag nu arbetar med min gamla tränare Roger Gustavsson, som varit IFK trogen i 40 år.

-Nu är du själv 40 år och hur ser du på ditt eget långa IFK-engagemang?

-IFK är mitt liv, fotbollen är mitt liv, ja vid sidan om min familj förstås. Ulrika och jag har två barn, Hugo och Linnéa, som är stora nu. När Ulrika och jag träffades första gången, så frågade hon, som man ju brukar, "och vad jobbar du med då?"

Jag svarade "jag spelar fotboll". "Jaja, det är bra, sa hon, men vad JOBBAR du med då? " Jag fick ju lov att övertyga henne om att fotbollen verkligen var mitt jobb, rätt skojigt.

För mig är IFK:s värdegrund ofantligt viktig, kamratskapen, den kan man aldrig sluta prata om. Även om jag varit på elitnivå själv så är det själva gemenskapen i föreningslivet som är det viktiga. Bredden, att få ungdomar engagerade i idrotten. Tyvärr ser man idag många föreningar som lägger ner, men vi får måste alla jobba vidare för att vända sådana trender.

-Vilken historia! Jag är full av beundran och nu ska det här reportaget få hamna i tidningen också. Alla IFK:are i hela Sverige kommer att läsa detta!

Och som avslutning på denna intervju kunde man ju inte låta bli att låta sig fotograferas tillsammans med Jonas.

Tack Jonas! Sparka boll kan sannerligen vara ett yrke, det vet vi nu! Lycka till i ditt viktiga och så imponerande arbete.

**IFK-organisationen värnar
KAMRATSKAP OCH ETIK,
grundpelarna i IFK:s långa och
världsunika historia. Fortsätt att
aktivt diskutera och agera. Vi kan
alla vara föredömen och goda
föredömen smittar så bra.**

***IFK Lidingös Mika Söderström är jämte
Linn Svahn från Umeå, 2016 års
ungdomsstipendiat. I senaste numret av
Kamrat-Nytt kunde vi läsa Linns rapport
och här kommer nu Mikas trevliga brev
till Centralstyrelsen.***

Hej IFK-styrelsen! Jag har länge velat åka på träningsläger till Sydafrika, och det fick jag möjlighet till i och med att jag fick motta ert ungdomsstipendium våren 2017. Sydafrika är ett ställe där många, framförallt svenska, löpare samlas för att träna tillsammans under vintern. Detta eftersom det både ligger på hög höjd, är varmt och har många bra löpmöjligheter. Jag tillbringade 3,5 vecka i både Potchefstroom (1350 möh) och Dullstroom (2000möh) för att få bästa möjliga träning, men även motivation och inspiration. Utöver träning fick jag även möjligheten att uppleva afrika genom bl.a. safari och andra utflykter. Nu när jag kommit hem till Sverige igen märker jag redan hur lägret gett positiva resultat, vilket är jättekul! Jag är oerhört glad och tacksam för att jag genom ungdomsstipendiet får extra stöd i min fortsatta löparsatsning och möjligheten att uppleva allt som löpning har att erbjuda!

Löparhälsningar, Mika

**Tack, Mika, en toppenhärlig rapport!
Dina stipendiepengar har du verkligen
använt på ett klokt sätt. Vi önskar dig
all lycka i fortsatt träning och tävling!**

***I NÄSTA NUMMER KOMMER 2017 ÅRS
UNGDOMSSTIPENDIATER ATT PRESENTERAS***

**Här kommer en utmärkt heja-ramsa,
som funnits med i IFK sedan
URTIDER! Det stämmer säkert,
eftersom det var legendaren Orvar
Blomberg i IFK Lidingö, som påminde
redaktionen om den. :**

**LÄR DIG KRYPA,
LÄR DIG GÅ,
LÄR DIG ÄLSKA IFK!!
Självklart, den kör vi på nästa match!
Tack Orvar!**

En annan legendar, Lennart Hyland, den enastående sportreportern, TV-personligheten och de härliga uttryckens man... här är en av hans betraktelser:

"...och här kommer nr. 17 med Tumba på ryggen!"

"EN HÄLSNING FRÅN"

IFK HINDÅS, krets nr 53, grundad 1913.

Den 15:e aug 1913 samlades några idrottsintresserade grabbar i Hindås och beslutade att bilda en idrottsförening. Allmän idrott var det som gällde.

Grabbarna i laget, ja så gott som hela klubben, 1915. Målvakten är en av grundarna. Klädde om gjorde man i ett enkelt träskjul, och tvättade sig efter träningen, gjorde man i sjön.

Att det var framsynta pojkar skulle visa sig på många sätt, det började med att man den 15:e februari året efter bildandet alltså 1914 beslutades att tillåta även flickor som medlemmar.

Föreningen är välkänd i Göteborgstrakten för dansstället "Rotundan" som kom att bli en av de mest populära nöjesplatserna i Västsverige. Danspalatset byggdes och drevs av föreningens medlemmar.

Likaledes anlades den första fotbollsplanen av klubbens medlemmar, grusplan naturligtvis, gruset lastades för hand från en sjöstrand och forslades sedan med båt till en plats i närheten av planen och kördes därefter ut med skottkärra. Planen stod färdig 1915 och invigdes officiellt den 26:e maj 1927 av, hör och häpna, Svenska Fotbollsförbundets ordförande Anton Johansson.

En annan kuriositet är att IFK Hindås 1958 upplät sin anläggning till träning för Brasiliens VM-lag, ännu i dag ihågkommet i Brasilien.

Lite unikt tror jag det är att vi idag har en medlem, Lars Hedenström, i vår veteranverksamhet som debuterade i pojklaget 1944 och var bekant med föreningens grundare och var verksam i föreningen som sekreterare under många år men som framför allt samlat dokumentation i olika former alltifrån 1913 till den dag som i dag är. Detta digra material arbetar Lars och undertecknad med nu för att med en bok berätta om IFK

Hindås historia som ju även är ett stycke Svensk föreningshistoria.

Vi har tyvärr inte förskonats från ett av de vanligaste problemen i många föreningar; när ungdomarna når tonåren så försvinner de.

Här är en gedigen skara i alla fall, framför klubbhuset. Året var 2011.

Detta har dessvärre inneburit att vi inte kunnat ställa något herrseniorlag på benen sedan 2013.

På damsidan är situationen något ljusare i så motto att vi i alla fall har kunnat delta med lag i 7-mannaspel.

Vi har dock efter en intensiv värningskampanj bland nyinflyttade i Hindås kunnat anmäla ett herrlag till kommande säsong. IFK får väl idag betraktas som främst en förening med en mycket välskött och välfungerande ungdomsverksamhet med en stor medlemsskara och fin verksamhet. Tack vare storartade insatser av våra duktiga ungdomsledare arrangerar vi årligen den alltmer populära Hindåscupen med som mest över 70 deltagande lag och alla tecken pekar på att detta antal är i stigande.

Vi tackar Tommy Pedersen, IFK Hindås, för en verkligt trevlig läsning och vi önskar klubben en fortsatt ljus framtid. Håll IFK-fanan högt!

VÄLKOMNA med fler historier kring era egna klubbar! Och bilder, vad roligt det är! Man känner ju igen en IFK-are på långt håll, eller hur! I denna nya kolumn som vi kallar för "IFK-HÄLSNINGAR FRÅN..." ser vi fram emot att lära känna fler föreningar!

Ja, många klubbar har säkert känt på både motgångar och nedgångar när det gällt själva existensen. Vi hoppas att föreningar med sviktande medlemsantal verkligen inte ger upp. Rekrytera aktivt! Försök göra besök i skolorna, kanske på en idrottstimme, ja ni vet sådana där lektioner som också är allvarligt hotade här och var. Ibland kan det även gälla att det saknas ledare och tränare. Snabbutbilda äldre ungdomar som fortfarande är aktiva, det är ett typiskt bra IFK-knep. Många föräldrar kan mer än man tror...utbilda dem också! Självt hade jag en simtränare på elitnivå som var brottare i grunden. Vi skrattade nästan ihjäl oss när vi tvingade ned honom i baljan. Han kunde knappt flyta själv, men han tog fram mängder av framstående simmare under många decennier. Så ge inte upp hoppet, tiderna kan förändras. Putte Kock, som alla gamlingar minns, uttryckte saken glasklart:

Det finns ingen anledning att kasta yxan i sjön, snarare tvärtom!"

Det kör vi på! Heja, heja!

CENTRALSTYRELSEN PÅ RESANDE FOT

Centralstyrelsen representerade vid IFK Salas årsmöte den 22 feb och vår ordförande Eva Blomberg fick äran att även sköta ordförandeskapet under mötet. Det delades ut utmärkelser och andra priser. Här är Salas mysiga klubblokal.

Ta gärna KONTAKT med oss i Centralstyrelsen:

Eva Blomberg Ordförande
/rapportering/utmärkelser
eva.blomberg@ifkcs.org

Anna Lundén Sekreterare
anna.lunden@ifkcs.org

Veikko Melakari Kamratmästerskapen
veikko.melakari@ifkcs.org

Maria Himmelstrand Kamrat-Nytt
maria.himmelstrand@ifkcs.org

REPRESENTANTSKAPSMÖTET

gick av stapeln den 10 mars i Stockholm, och alla föreningar är alltid välkomna att representera. Mötet är till för att träffa andra klubbar, för att Centralstyrelsen ska kunna presentera sitt arbete och gå igenom verksamhetsberättelsen. Ibland får vi också lyssna till ett intressant föredrag, som i år när Lars Liljegren väckte många intressanta tankebanor kring svensk idrotts situation idag och idrottens framtid. Lars har varit aktiv inom Riksidrottsstyrelsen, ordf för Svenska Fäktförbundet samt ordf för Stockholms Idrottshistoriska förening. Tack för Ditt bidrag till ett innehållsrikt möte, Lars! När alla fasta punkter på dagordningen var avklarade, intog vi en smaskig lunch och kunde knyta nya givande kamratkontakter. Tack till er alla som kom!

I god tid kallar vi föreningarna till 2019 års möte, och hoppas vi ses då, hälsar Styrelsegänget!

**EN FORTSATT GOD
FART PÅ 2018
önskar Kamrat-Nytt!**

